Ч. 65 Пятниця 21 марта (2 цьвітня) 1897. Рік VII

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адмініcтрация: улиця Чарвецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Старостваx на провінциї:

на цілий рік зр.	2·40
на пів року „	1·20
на чверть року „	—·60
місячно . . „	—·20

Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік зр.	5·40
на пів року „	2·70
на чверть року „	1·35
місячно . . „	—·45

Поодиноке число 3 кр.

З Ради державної

Другу засїданє Палати послів з дня 30 марта відкрив старший віком президент Просковец. Президент міністрів ґр. Бадені повідомив палату, що наспіли вже цертифікати виборчі з виборів всіх послів, крім дальматиньских, і дотичні акти знаходять ся вже в канцеляриї. Також просив президент міністрів, щоби Палата послів як найскорше вибрала депутацию в справі переговорів з Угорщиною що-до уложеня видатків на спільні справи монархії (депутацию квотову).

Чеські і хорватскі заяви.

Пос. Енґель зложив іменем Молодочехів слїдуючу заяву:

Ми заступники ческого народу, з країв корони ческої, вступаючи знов до Палати послів Ради державної, уважаємо своїм обовязком дати вираз непохитного почутя права у народу, котрий заступаємо, заразом заявити, що через вступленє на фактичний терен Ради державної не опускаємо нїчо з прав державних королївства і корони ческої, по кількакратно в присягах коронаційних стверджених і в багато актах державних, послїдним разом в найвисшім рескрипті цїсаря і короля Франц Йосифа I. з 12 вересня 1871 признаних, як також, що всїми силами до того змагати будемо, щоби ті права до дїйсного значіня і виконаня довести. В тій гадцї прилучаємо ся до застереженя, зложеного в тій Палатї ческими послами дня 23 вересня 1879 і 8 цьвітня 1891 і єсьмо готові для добра цїлости держави і всїх еї народів і країв після сил працювати, в пересьвідченю, що льояльне застереженє заґварантованих і непередавнених прав країв корони ческої причинить ся до щастя і добра не лише тих країв, але і цїлої монархиї.

П. Вашати зложив окремо ось таке заявленє: Спільно з послами ческого народу вніс я, вступаючи до сеї високої Палати, правнодержавне застереженє з дати Прага 23 вересня 1879 і з дати Відень 8 цьвітня 1891, а заразом відповідно до пересьвідченя моїх виборців я заявив, що вступаючи на терен фактично істнуючої конституциї, в найменшій навіть мірі не зрікаю ся через те прав, прислугуючих краям корони ческої на підставі їх правнодержавного становиска, але противно, всїми силами буду змагати до їх переведеня. В сильнім пересьвідченю, що лише через відновленє тих прав опертих на тисячлїтній минувшости, королївских присягах, торжественних признанях і запоручених приреченях — наступити може заспокоєнє умів народу і усуненє змагаючого господарского упадку, заявляю тепер, поновно входячи до Ради державної, що при змістї повисших заяв не лише непохитно стою, але також всїх сил доложу, щоби права узасаднені в правнодержавнім становиску ческих країв, доси зі шкодою тих країв і цїлої держави спинювані до виконаня довести.

Пос. Пальфі в імени ческих консерватистів заявив: В імени і з припорученя всїх послів консервативної більшої посїлости ческої маю честь заявити, що ми держимо ся державноправних поглядів нашої партиї і з таким самим застереженем вступили до сеї Палати, яке висказали наші попередники в 1879 р. при своїм вступі до Ради державної.

Посли Стоян Шрамек заявили, що они держать ся також правного застереженя з 1879 р.

Пос. Булят передав заяву: Підписані хорватскі посли уважають своїм обовязком, хоч королївство Дальмация фактично належить до королївств і країв заступлених в Радї державній, заявити, що правно єсть она частию цїлого королївства хорватского. Отже підписані заявляють, що будуть льояльно брати участь в роботах конституцийних сеї Палати, не преюдикуючи тим державно правне становище королївства Дальмациї.

Чеські социяльні демократи зложили заяву: Яко памятаючі на свої обовязки заступники ческого народу і яко социяльні демократи стоїмо в звязи з социял-демократами иньших народностий в Австриї на основі рівноправности всїх народностий. Яко такі протестуємо яко Чехи і социяльні демократи против випорпуваня пожовклих історичних привилеїв і документів. Ми сини нашого часу і жадаємо як для нас так і для всїх народностий Австриї новочасних институций. Длятого жадаємо також і для нашого народу знесеня всїх привилеїв, що опирають ся на родї і посїлости. Протестуємо длятого против того, щоби наш нарід туманено національними обіцянками та економічними вигодами (Молодочехи противлять ся). Протестуємо против того, щоби хтось відвертав увагу значно більшої, полї-

---

4)

ГОРБАТИЙ.

(З польского — повість Йосифа Корженьовского).

(Дальше)

— Минувшого року — оповідав пан Ксаверий дальше — були ми в Мариенбадї. Був там один молодий чоловік з Плоцкого, котрий запізнав ся і зблизив ся до нас. Коло моєї сестри вічно надскакував, всюди і все був з нами, одним словом відстрашив таким поступованем одного дуже порядного сусїда, котрий як раз приїхав за нами, аби осьвідчити ся сестрі, але коли побачив, що молодий і гарний хлопець в ласках у неї, усумнив ся о своїм поводженю і зажурений від'їхав, хоч нам нїчого не сказав. Ми ждали ще тиждень на осьвідчини нашого молодого жениха, а він тимчасом мовчав. Всї земляки і чужинцї питали нас, складали нам желаня, просто ставляли нас в дуже немиле положенє. Отже я спитав мого панича письменно, що гадає. А він, подумайте, замість відповіди, виїхав годину пізнїйше до Парижа і доси там сидїв. Я не міг его здогоняти, бо сперш у не знав, куди виїхав, а до того кінчив ся і мій паспорт. Але вчера, дізнавсь я, що приїде за три дни до Карльсбаду; певне не знає, що ми тут. Менї то дуже прикро, але самі бачите, що мушу дати паничеви порядну научку. Але-ж бо й знамениті пістолєти! — замітив подаючи купцеви гроші і велївши єму завинути їх. — А ви куди ідете, пане Януше?

— Я? — відповів трохи розсїяний пан Януш — піду в гори на прохід.

І розійшли ся, пан Ксаверий сьміючи ся в души, а пан Януш глубоко задуманий. На проходї стрітив одного балакливого шляхтича, котрий недавно приїхав з Польщі, всїм представляв ся, о всьо випитував ся, щоби міг кождому щось сказати. Той, привитавши нагле задуманого пана Януша, так що той аж задрожав, став єму зараз складати желаня, що женить ся і що лучить ся зі знатною родиною, котра має між предками аж двох воєводів і одного епископа та споріднена з Денгофами, а через них сягає до Конецпольских, від тих до Ліщиньских і доходить аж до Радзивилів. О тім всім знав вже пан Януш, бо ті спорідненя були нераз предметом розмови, хоч ніби від нехочу, тихо і байдужно; але о тім, що женить ся, не знав бідолаха цїлком. Коли-ж приголомшений балакливостию шляхтича не похопив ся на разї і не заперечив, лише поклонив ся і задуманий пішов дальше, полишив того шляхтича в пересьвідченю, що оно так дїйстно є, до тої степени, що той нероба не маючи иншого занятя завірював кождого з земляків якого лише стрітив під словом чести, що пан Цїшевский женить ся з панною Теофілею Люзияньскою, що сам єму признав ся до того і що аж не може найти собі місця, такий утїшений своїм щастем.

На другий день коло жерел, хто лише стрітив Люзияньских, кождий їм голосно бажав щастя, хто лиш знав пана Януша, кождий складав єму желаня. Пан Януш збував одних порушуючи раменами, других впевняв, що помиляють ся, але побачивши, що і одні і другі не вірять та що желаня сиплють ся і від найменше єму знакомих, а з другої сторони замітивши, що родина Люзияньских окружена знакомими і з веселим настроєм приймає поклони та желаня і здалека на него споглядає, утїк з шумом у висках та з болем голови і замкнувши ся у своїй комнатї, став роздумувати над своїм дивним положенєм. Спершу не міг зрозуміти, звідки пішли такі сплетнї, коли єму й в голові не було нїчого такого; але коли собі пригадав, що приїхав з ними, що майже заєдно був разом, що всюди їх супроводив, що кілька разів на проходах ніс шаль панни Теофілї, а то всьо лише длятого, що видавались єму спокійними, приличними і честними людьми, що так само як він шанували свої нерви, побачив очивидно, що то его поведенє могло дати причину до говореня ріжним неробам купелевим але цїлком не припускав, аби такі пусті балаканини довели до чогось рішучого, чого він собі не бажав.

По годинї такого роздумуваня застукав льокай тихо до дверий і віддав єму від пана Ксавера таке письмо:

„Мій противник вже в Дрезднї; лише що донесено менї о тім. Завтра буде тут, а певне за кілька днїв стрічу ся з ним, щоби трохи відучити его від невчасних жартів з такими людьми, як ми. Коли то не драб, котрому варта облатати боки костуром, то тим разом не викрутить ся менї і стане до одвічальности. Не треба й казати, що будеш моїм секундантом, бо честь моєї сестри обходить тепер і тебе так само як мене, коли ти дав публично пізнати

тично, економічно, национально і культурно пригнетеної маси ческого народу від его матеріяльної і духової нужди та зводить на фантастичну державно-правну блуканину. Дальше кажуть социялісти, що Чехи погодять ся з Німцями, скоро одні і другі добачать і зрозуміють захланність міщаньскої кліки і що освободжене ческого народу з социяльної нужди і национального гноблення може настати лиш через побіду социялізму.

Протести виборчі.

Протести проти виборів послів наспіли із слідуючих округів виборчих: Будиєвиці (з громад сільских); Вінер-Найштадт (пята курия); Сучава (місто); Відень: середина міста, Істрия, Станіславів і Тарнів (всї з пятої курії); Стрий (громади сільскі); Коломия (місто); Теребовля (громади сільскі); Ярослав і Нов. Санч (пята курия); Трутнів (міста); Паренцо, Тернопіль, Бережани (громади сільскі); Тїшин (міста); Відень: Найбав (пята курия); Станіславів і Калуш (громади сільскі); Стрий (пята курия); Целе (міста); Броди і Бучач (громади сільскі); Перемишль (пята курия і громади сільскі); Тернопіль, Коломия і Триест (пята курия); Заліщики, Ряшів, Львів і Жовків (громади сільскі); Тарнів (міста); Сянік (пята курия); Берно (міста); Самбір (громади сільскі); Перемишль і Стрий (пята курия).

Порядок дневний.

Найстарший віком президент: Доручено мені ряд внесень і інтерпеляций, котрі уложено хронольоґічно і они будуть передані маючій вибрати ся президиї. Перший предмет порядку дневного єсть розльосоване послів на відділи: 7 відділів по 47 послів, а 2 відділи по 48 послів.

Пос. Дашиньский (социяліст з Кракова): Що діє ся з пильним внесенем? (Пос. Дашиньский поставив пильне внесене о випущене з вязниці пос. Шаєра прихильника кс. Стояловского, вибраного з громад сільских в окрузї виборчім Ряшів-Кольбушева).

Справа пос. Шаєра.

Найстарший віком президент Просковец сказав на то, що він мусить держати ся реґуляміну, котрий в §. 3 постановляє, що по торжественнім відкритю Палата послів занимає ся передовсім провіренем актів виборчих і в тій цїли дїлить ся льосованем 9 відділів, а відтак розльосовує акти виборчі поміж відділи. На нинїшнім порядку дневнім стоїть лиш перше льосоване (на відділи) і розльосовуване актів виборчих. То єсть основа уконституованя Палати і така була практика доси, а передані найстаршому віком президентови внесеня приходять під розправу аж по виборі президиї. Хоч і як мені прикро — казав Просковец — що розходить ся о приарештоване чоловіка, котрого тимчасом вибрано послом, то я таки мушу держати ся реґуляміну. При сїй нагоді мушу ще згадати, що пос. Шаєр прислав до президиї телеґраму з просьбою, щоби его випущено з арешту і та телеґрама після реґулямінового звичаю буде передана маючій вибрати ся комісиї для ненарушимости посольскої. Мушу ще й то сказати, що мені не звістний случай, щоби Палата не знаючи актів виборчих і без внесеня комісиї рішала щось в справі ненарушимости посольскої. Могло би хиба розходити ся лиш о прискорене справозданя і ухвали вис. Палати. Пригадую загально звістний случай Роґавского в 1863 р. — я був тогди на тайнім засїданю письмоводителем — а панове можете переконати ся о тім з актів.

Пос. Дашиньский став тогди доказувати, що й пос. Шаєр має також право бути при уконституованю Палати (Голоси потакуваня). Не можна нї з сего нї з того допустити, щоби справа ся не була нинї полагоджена. Случай Роґавского став ся ще в 1863 р., в часї, коли цїла Галичина була як би в часї війни. А мимо того випущено Роґавского зараз по двох днях, і цїла Палата підпирала его освободжене. Коли прокуратор і палата радна в Ряшеві похибили, то річ Палати послів то направити. Мусимо нинї зробити маніфестацию Палати послів для свободи. Не розходить ся о то, чи арештоване зі становища судейского єсть оправдане чи нї, лиш о то, чи Палата береже свою повагу, і рішить сю справу ще нинї. Постанови реґуляміну допускають, щоби зараз увільнити, а коли Палата допустить, щоби член еї нї з сего нї з того сидїв у увязници, то парлямент зійде на карикатуру. Пос. Шаєр єсть польским опозицийним селянином, а здає ся, як коли-б як-раз для того, що він польский селянин і опозицийний, був арештований з приклонности для пануючої в Галичині партиї, і длятого мусять панове з польского Кола заявити, чи хотять, щоби пос. Шаєр сидїв дальше в арештї, чи нї. Бесїдник поставив наконець внесене, щоби ще нинї взято під нараду всї три поставлені в сїй справі пильні внесеня.

Новинки.

Львів дня 1-го цьвітня 1897.

— **Є. Е. Маршалок краєвий** ґр. Стан. Бадені повернув з Відня до Львова.

— **На засїданю головного виділу товариства „Просьвіти“** дня 23-го н. ст. марта полагоджено такі справи: 1. В справі замкненя читальнї „Просьвіти“ в Кобильници рускій, повіту яворівского, внесено представлене до президиї Намістництва. 2. Принято до відомости, що філїя „Просьвіти“ в Станиславові скликала віче господарске на 25-го н. ст. марта. 3. Принято плян Календаря на рік 1898. 4. Передано до рецензиї рукописи: а) „Опирі або як плекали Кутяне садовину і огородовину“ п. Паньковскому; б) „Правила житя“ о. Лежогубскому; в) „Нїхто не може знати, що его в житю чекає“ п. Борковскому; г) „Жите сьв. Миколая і 12 пісень“ та „Жите і смерть сьв. Миколая“ о. Тороньскому; д) „Як Русини стали християнами“ п. Борковскому. 5. Рукопись „О садівництві, огородництві і молочарстві“ дра Йосифа Олеськова нагороджено премією з фонду Дубравского в квотї 90 зр. 6. Принято 49 нових членів.

— **При другій городскій церкві у Львові** (при Народнім Домі) розпічнуть ся остаточні роботи по Великодних сьвятах. Управляючий совіт Народного Дому сими днями рішив виконати весною, лїтом і осению с. р. по можности такі роботи: вставку останних вікон, будову сходів на хори і дзвінниці, вимощене доливки в цїлій церкві, докінчене робіт в ризницях, будову головного пор

свої наміри. Не беремо тобі за зле, дорогий пане Януше, що ти перед чужими виговорив ся з твоїми чувствами, не сказавши наперед нам нїчого о тім. Ми читали то з твого поведеня, а і ти міг також бачити, як ми приймаємо твій надто очевидний намір. Для розумних людий не треба богато слів, а честні люди не дбають при договорах, чи то дотикаючих серця, чи кишенї, о ніякі форми, потрібні лише для тих, що задумують обманювати. Отже уважаємо річ за полагоджену і дожидаємо тебе з нетерпеливостию!

Пану Янушеви опали руки і зимний піт виступив на его чоло. Вмішати ся до поєдинкової справи і оженити ся, і то всьо без причини, без гадки і охоти, то було за богато на одного чоловіка. Так несподівано ударений, не знав спершу як собі порадити. Найпростїйшим видалось єму, замість відповіди на такий дивний лист, велїти спакувати річи, взяти почту і виїхати; але як собі пригадав ті пістолети, як станув єму перед очима передїравлений ас, коли зіставив нещастний сустїк обставин і то, що повторений встид панни Теофілї міг би так розлютити брата — хоч то спокійний чоловік і ходить в черевиках та тїлистих камашах — що і тамтого застрілить і его скалїчить, дав спокій утечи, котра впрочім була би нечестною і негодила ся з его вдачею. Отже постановив винайти якесь инше средство. — Очевидно що нїхто не має права примусити мене женити ся, погадав собі, коли я й в голові того не мав і не чую до того охоти. — Отже порішив піти до Люзяньских і сказати їм просто, що дивно витолкували собі его відвідини в їх домі, що нї одним словом нї кроком не дав пізнати, що має намір женити ся, що як честний чоловік не може брати на себе обовязків, до котрих виповненя цїлком не приготовив ся, що вкінци спокійний в своїй совісти, бо не зробив паннї ніякого сорому лиш небудь легкодушним поступком — просить їх, щоби заховали єму лише свою приязнь, а впрочім, аби дали єму сьвятий спокій, котрий він над всьо цїнить і котрого від тільких лїт глядає.

Вдоволений з тої промови і гадаючи, що неможливо, аби она не пересьвідчила таких розумних людий, хотїв вже убрати ся і вийти, коли прийшов єму знов на гадку поєдинок як і то, що неможливо відмовити дружної прислуги чоловікови, котрий мстить ся за честь сестри, нїби другий раз виставленої на сьміх. Але той чоловік на пятнайцять стрілів лише два рази не поцїлить в аса — погадав собі пан Януш — отже може легко убити свого противника, а Нїмцї, що в таких случаях не жартують, готові всадити до вязниції і его секунданта. А звістно, що то значила австрийска вязниця. Шпільберґ мав вже і тоді велику славу. Згадка на Шпільберґ з додатком темноти, вогкости, студени, голоду, брязкоту ланцухів і стукоту замиканих дверий так подїлала на его нерви, що перейняв его сильний дрощ, сїв, закрив лице обома руками і ратуючи ся як потапаючий чоловік, переміг свої гадки, що звернули ся в инший бік. Почав уявляти собі панну Теофілю, еї струнку і повну стать, еї пречудну ніжку, котрої не міг не бачити, бо еї не крила, еї зовсїм не бридке лице, еї очи, хоч не сині, але гарні, повні мисли, еї голос так подібний до голосу дорогої єму все ще Маринї: від тих внїшних прикмет перейшов до еї моральної вдачі, до того духа так тихого, що любить тулити ся під домашною стріхою, до тої ніжности, а навіть дразливости нервів, котра наповнювала еї душу відразою до всякого крику, сьвітового гамору і до того натовпу людий, де чоловік відбирає лише моральні і фізичні штовханцї. Від тих прикмет духа посунув ся до знаменитости роду, до високих споріднень в минулих віках, що для польского шляхтича має все велику принаду. Тими всїми образами так оживив ся і так покріпив свого упадаючого духа, що встав і крикнув сам до себе: — А що-ж? то для мене жінка! Чому-ж би я не мав оженити ся? З першою жінкою так мені було добре, так мило, хоч була простою шляхтянкою без ніякої науки. Що-ж буде з того, коли і прикмети і серце такі самі, а прибувають і виховане і рід? Увільню ся від клопоту толкованя всїм, що судили з того, що бачили, від прикрости представлюваня вітцю і братови, що я не мав наміру робити паннї встид, коли їй вже всї складали желаня, як то я впрочім сам бачив і коли она була з того вдоволена. — Так говорив до себе пан Януш голосно, а тихійше додав: — не буду секундувати Ксаверови і не піду до тюрми, а що ще лїпше не буду з ним стріляти ся і мене не пострілять. — Відтак взяв чисті рукавички, нові камаші, вичесав ся, покропив ся кольоньскою водою, поглянув в зеркало і не надумуючись більше пішов, майже вдоволений, що так стало ся і що при однїм огни упече дві печені.

Люзяньскі ждали неспокійно успіху свого непевного посольства; панна Теофіля була сумовита і настроювала свій голос до тихих і лагідних тонів, отець заглядав що хвилї до вікна, а пан Ксаверий, сидячи напротив дверий бавив ся пістолетом, в тій гадці, що пан Януш як прийде побачить то насамперед і оно повинно би промовити до его пересьвідченя.

Пан Януш, що хотїв цїлій справі дати такий оборот, щоби цїлком не оказувало ся, немов би его примушено, або немов би він не надїяв ся того, що стало ся, прибрав о скілько міг щасливий вид і війшовши до комнати, обернув ся просто до панни Теофілї, взяв еї руку і стискаючи в обох долонях нїби з вдячностию, горячо еї поцїлував. Панна Теофіля справдї змішала ся, не надїючи ся, що всьо полагодить ся так легко без всяких клопотів. Пан Януш поглянув їй в очи і замітив, що она в тім заклопотаню цїлком не бридка і цїлуючи еї ще раз в руку, сказав:

— Ви мене без сумніву розумієте.

А коли замість відповіди стиснула его Теофіля сильно за руку, обернув ся пан Януш до вітця і сказав:

— Дуже вам дякую, що ви так зі мною поступили. Я з природи в таких річах не сьмі

тал'о і всїх дверий, обвести зелїзними штахетами площі за пресвитериєю і заложити на тїй площи гарненький сквер після пляну одного з лїпших огородників. На дальшім плянї лежать ще такі роботи: відлите дзвонів, уряджене іконостаса, мальоване і золочене, хоч останне здаесь не скоро наступить, тому що передовсїм прийде ся доверпшити будову.

— **Заходом руских товариств в Стрию** устроює Боян Стрийский в память 36 их роковин смерти незабутного кобзаря і просьвітителя Руси-України Тараса Шевченка дня 8 н. ст. цьвітня вечерок інструментально-вокальний. Проґрама оповістить ся сими днями. По концертї відбуде ся комерс в льокали Руского Касина. Товариства просять о численну участь в сім народнім торжестві.

— **Бережаньский Боян** устроює в память XXXVI-их роковин смерти Тараса Шевченка дня 4 цьвітня в сали ради міскої в Бережанах концерт з такою проґрамою: 1) Вступне слово; 2) Бортняньский: Концерт XXIX „Восхвалю“ хор міш.; 3) Скрипка сольо; 4) Лисенко: Сольо тріо з опери „Рiздвяна ніч“; 5) а) Лавровский-Ремеза: „Корона золотая“, б) Ремеза: „Туга“ хор міш.; 6) Відчит; 7) Колеса: „Вулиця“ хор міш.; 8) Деклямация; 9) Фортепян; 10) Січиньский: „Днїпро реве“ хор міш. Вступ від особи 1 зр. Початок внів до 8-ої вечером.

— **Молодїж ґімназиї дрогобицкої** устроює в честь памяти Тараса Шевченка вечерницї дня 5 цьвітня с. р. (початок вечерницї о год. 7 вечером). Проґрама, подїлена на дві части, обіймає: вступне слово, відчит ученика М. Г., деклямация („Гамалїя“ і „Кавказ“ Шевченка), хори мужескі і мішані, соля в супроводї фортепяна, гру на фортепянї і музику.

— **Памятник Йосифа Корженьовского,** польского писателя, котрого повість подаемо в нашій часописи, має станути заходом умисне в тїй цїли завязаного комітету в Бродах, родиннім місті писателя. Положене угольного каменя відбуде ся дня 10-го цьвітня с. р. Памятник буде виготовлений львівским артистом-різбарем Попелем.

— **Маєтковий стан польского товариства „Школи людової“.** Головний заряд товариства „Школи людової“ відбув 17-го марта засїданє. Касиер виказав на тім засїданю що маєток товариства виносить: Зелїзний фонд 31.130 зр. 34 кр., фонд польской школи в Бялій 22.518 зр. 50 кр. (кромі приобіцяної субвенциї 15 тисяч з фондациї Костюшки і 10 000 зр. ухвалених Соймом) і біжучий фонд 993 зр. 39 кр.

— **Зміна властителїв.** Маєтність Моравско, в ярославскім повітї, купили від спадкоємцїв Маєра і Ревеки Робінзонів пп. Володислав і Іда Конецкі.

— **Смерть від загару.** Вчера перед полуднем найшли сусїди по виваженю дверий громадского писаря з Кривчич, що мешкав за личаківскою рогачкою, неживим. Коло него на софі лежала і его мати також без духа. Комісия судова з лїкарем повітовим списала протокол. Доси не розслїджено, чи причиною смерти було самоубийство чи нещастна пригода, на кождий спосіб наступила она від загару.

— **Огнї.** В Григорові, рогатиньского повіта, згоріли в дворі господарскі будинки. В огни погибло кількадесять штук волів і овець. Причина огню не звістна.

— **По американьски.** Одна учителька музики в Люївіль в Сполучених Державах, умираючи, висказала в завіщаню бажанє, щоби єї поховали не в домовинї, але в любимім єї фортепянї. А позаяк то нікому нїчо не вадило, то сповнено волю небіжки.

Штука, наука і лїтература.

— **Урядовий переклад нової процедури цивільної на язик руский,** довершений заходом наших правників з секциї наукового товариства імени Шевченка, — а іменно переклад: закону впровідного до норми юрисдикцийної, норма юрисдикцийна, закон впровідний до уставу цивільного процесу — уже вийшов у Відни і мож а его набути в Hof- und Staats-Druckerei. Русини, а найпаче наші правники повинні користати ся сим перекладом виготовленим старанно і поправно що-до язика і термінольоґії. А цїна перекладу приступна — всего 65 крейцарів.

Торг збіжевий.

Львів дня 31-го марта: Пшениця 7·60 до 7·70 зр.; жито 5·25 до 5·50; ячмінь броварний 5·80 до 6·—; ячмінь пашний 4·75 до 5·— овес 5·60 до 6·—; ріпак 12·— до 12·50; горох 5·— до 8·—; вика 4·50 до 4·75; насїнє льняне —·— до —·—; сїмя конопельне —·— до —·—; біб —·— до —·—; бобик 4·50 до 4·75 гречка —·— до —·—; конюшина червона галицка 25·— до 40·—; шведска 45·— до 60·— біла 40·— до 50·—; тимотка —·— до —·— ганиж —·— до —·—; кукуруза стара 5·— до 5·25; нова 5·— до 5·25; хміль —·— до —·—.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Віденъ 1 цьвітня. Віце-бурмістр др. Люеґер відчитав вчера на засїданю ради громадскої письмо бурмістра Штробаха, в котрім той заявляе, що складає уряд бурмістра Відня.

Атини 1 цьвітня. Мимо бомбардованя табору повстанців кораблями росийским, австроугорским і анґлїйским повстанцї заатакували знову форт Ізседін і задержали давну позицию. Аж коли анґлїйский корабель вимірив на них пушки найбільшого калїбру, були змушені відступити ся. Полковник Вассо прислав грецкому королеви оптичним телеґрафом депешу, обжаловуючу поступоване адміралів і заповідаючу енерґічний протест против подібного поступованя.

Лярісса 1 цьвітня. Наслїдник престола відбув ревію войскову і заохочував вояків до терпеливости, послуху та хоробрости. Вояки підняли ентузиястичний оклик в честь князя і війни.

Париж 1 цьвітня. Після вістий з Льондону викликали найновійші події на Креті ріжницю в поглядах держав, а внаслїдок того установлено бльокаду грецкого побережа на близький час.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1896, після середно-европ. год

Відходять до

	Поспішні			Особові			
Кракова	8·40	2·50	11·00	4·40	9·55	6·45	—
Підволочиск	5.55	2·06	—	—	9·30	10·45	—
Підвол. з Підз.	6·08	2·19	—	—	9·48	11·12	—
Черновець	6·10	—	—	10·15	2·45	—	—
Черновець що понедїлка	—	—	—	10·25	—	—	—
Белзця	—	—	—	9·15	—	—	—
Мушини на Тарнів	8·40	11·00	—	4·40	—	6·45[1]	—
Гребенова [2])	—	—	—	—	9·35	—	—
Сколього і Стрия	—	—	—	5·22	9·35	3·05	7·22
Зимної Води [4])	—	—	—	—	3·29	—	—
Брухович [5])	—	—	—	—	1·20	—	—
Брухович [6])	—	—	—	—	3·20	—	—
Янова [7])	—	—	—	9·45	3·00	8·55	—
Янова	—	—	—	9.45[8]	1·05[9]	3·00[10]	6·25[8]

[1]) Від 1 червня до 30 вересня. [2]) Від 10 липня до 31 серпня. [3]) До Сколього лише від 1 мая до 30 вересня вкл. [4]) Від 1 мая до 6 вересня в недїлї і сьвята. [5]) Від 1 мая до 6 вересня в недїлї і сьвята. [6]) Від 1 мая до 6 вересня в будні дни. [7]) Від 1 мая до 15 червня і від 1 вересня до 30 цьвітня кождого дня. [8]) Від 16 червня до 31 серпня що день. [9]) Від 16 червня до 31 серпня в недїлї і сьвята. [10]) Від 16 червня до 31 серпня в тиждневі дни.

Поїзд блискавичний зі Львова 8·40 рано, в Кракові 1·48 по полудни, у Відни 8·56 вечер.

Числа підчеркнені, означають порy нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано

За редакцию відповідає: Адам Кравховецкий

лий і може не так скоро відважив би я сказати то, що було сердечним бажанем мого серця. Але пан Ксаверий успокоїв мене своїм листом, що не возьмете менї за зле тої похибки.

Пан Люзияньский споглянув на дочку і сина і поки що не сказав нїчого, лише потряс руку пана Януша, котрий так дальше говорив:

— Лише з того хотїв би я перед вами оправдати ся, що справдї не знаю, яким способом вийшли мої наміри на яву перед людьми, котрі менї нинї складали желаня, коли я нікому о тім нї слова не говорив. Я надто смирний, щоби хвалити ся своїм щастєм, коли ще не був я его певний. Може зрадило мене мое поведене, може видали мене очи. Кожде передчасне слово вважав би я обидою, за котру ви могли би гнївати ся.

— Ей, пане Януше! — сказав лише отець, споглядаючи на сина, котрий дивив ся в стелю і на дочку, що глядїла в землю.

А пан Януш докинув:

— З прихильности, яку ви менї все вказували, з нинїшних слів пана Ксавера, з теперішного вашого принятя суджу, що вільно менї вже бути сьмілїйшим і просити вас, поважаний пане, рішучо, щоби ви мене приймили за сина.

— Дорогий мій сину! — скликнув тодї з уданим зворушенем старий хитрець, отвираючи рамена, в котрі кинув ся пан Януш.

Панна Теофіля сїла на канапі, закрила очи хусткою і нїби з плачу підносила свої гарні груди і витягнула ще гарнїйшу ніжку, гадаючи, що пан Януш, вирвавши ся з обіймів батька, не залишить впасти перед нею на колїна і пригорнути до себе той скарб, що від тепер мав належати до него. Але мимовільний женах, котрому пильнїйше було впевнити ся, що не жде его Шпільберґ, обернув ся до пана Ксавера і сказав:

— Коли можу вас назвати тепер своїм братом, то гадаю, що зробите для мене одну жертву, котрої не сьмію класти за услівє, але котрої рішучо жадаю.

— Що такого? Говоріть — відповів Ксаверий.

— Коли і панна Теофіля зажадає від вас тої самої жертви — говорив дальше пан Януш — то побачу з того, що наші думки згідні у всїм і буду то уважати тим певнїйшою запорукою мого будучого щастя.

— Жадаю того, пане Януше — сказала тихим голосом панна Теофіля глядячи на него солодкими очима — хоч не знаю о що іде.

— Дякую вам, панї — сказав женех, цїлуючи єї руку — тепер я певний успіху. Пане Ксаверий! Не хочу, щоби ви наражували своє житє або свободу в поєдинку, о котрім гадаєте. Коли той пан, що не умів оцїнити тільки прикмет, приїде, удайте, що его не знаєте. Того жадає і ваша сестра, правда, панї?

— Я вже тілько разів просила о то мого брата — говорила панна Теофіля спускаючи очи, бо брехня тяжить якось на повіках навіть людий без чола.

— Очивидно, очивидно — сказав отець — чого має такий блазен колотити нам наше теперішне щастє.

— Га! — відозвав ся пан Ксаверий — немов з жалем — коли так хочете, то нехай і так буде — і благородно дарував житє противникови, котрого й на сьвітї не було.

Тодї мужчини обняли ся на ново, панна Теофіля на приказ вітця наставила судженому чоло, котре він поцїлував, відтак запросивши нову свою родину на обід до першорядної гостинницї карльсбадскої і поспішаючи устроїти родинний пир, попращав ся і пішов, бо надмірне висилене так его рознервувало, що чув вже наближаючу ся дрощ, що могла его звалити з ніг. Коли замкнув дверi, глядїв отець довго на дочку, дочка на вітця і брата, а відтак всї вибухнули голосним сьміхом.

(Дальше буде).

В ТРУСКАВЦИ

В 1 і 3 сезоні о 30% дешевше.

Лічить ся з незвичайним результатом: Ревматизм, подаґра, товстість, пісок нирковий, астма, ісхіяс, слабости жіночі.

Обширну брошурку о Трускавци висилає на жаданє Заряд. 21

ФАБРИКА ШТУЧНИХ НАВОЗІВ

Спілки командитової

ЮЛІЯНА ВАНҐА

у Львові, улиця Академична ч. 5

поручає з ґваранциєю складників і по умірених цінах

під весняні засіви, ярини, бураки і т. п.:

суперфосфати, салітру хілійску і сіркан потасовий;

на луки: **жужлї Томаса** з фабрик надреньских і **каїніт калуский.**

Специяльні навози під картофлї і під хміль.

Цінники і близші поясненя на жаданє висилає ся відворотно! 19

Насіня ярин. Насіня рільні. Насіня збіжеві. Насіня цьвітів.

Склад насіня
І. Волїньский і Т. Качиньский 20

у Львові

площа Марийска ч. 3

поручає

найсьвіжійші і певні

насіня рільні
насіня збіжеві
насіня ярин
насіня цьвітів.

Богато ілюстровані цінники насіня висилає ся на жаданє даром і оплатно.

Бюро дневників і оголошень
Л. ПЛЬОНА

у Львові

улиця Кароля Людвика ч. 9.

приймає

абонамент на всі дневники

по цінах оригінальних.

ГАЛИЦКИЙ БАНК КРЕДИТОВИЙ

починаючи від 1 лютого 1890 поручає

4% Асиґнати касові

з 30 дневним виповідженєм

3½% Асиґнати касові

з 8 дневним виповідженєм, всіже знагодячі ся в обізі

4½% Асиґнати касові

з 90 дневним виповідженєм, будуть опроцентовані почавши від дня 1 мая 1890 по 4 проц. з дневним терміном виповідженя.

Львів, дня 31 січня 1890. 3 Дирекция.

16

Мужчини

При ослабленю мужескім, мій ц. к. упр. ґальвано-електричний апарат, для власного ужитку в добрим успіхом. Лікарскі порученя. Проспект в коперті в марках 20 кр.

І. Авґенфельд, Відень, IX., Türkenstrasse 4.

Бюро оголошень і дневників

приймає

ОГОЛОШЕНЯ

до всіх дневників

по цінах оригінальних.

Інсерати

„оповіщеня приватні"), як для „Народної Часописи" так також для „Ґазети Львівскої" принимає лиш „Бюро дневників" ЛЮДВИКА ПЛЬОНА, при улиці Кароля Людвика ч. 9, де також знаходить ся Експедиция місцева тих ґазет.

Юліян бр. Бруницкий

в Підгірцях почта Стрий,

поручає

насінний **овес, ячмінь картофлї, деревця овочеві, пацята** чистої раси Yorkshire. Дріб вже проданий. — Прошу жадати цінників. 22

С. Кельсен у Відни

поручає:

Кльосети з переплив'ом води і без того. — Рури кльосетові. — Каналові насади з патентовим замкненєм.— Збірники на воду. — Комплетні уряджeня купелеві. — Вентілятори. — Прибори до водотягів, як також рури ляні і ковані. — Помпи, фонтани і всякі арматури.

Заступники для Галичини і Буковини

ГЕРМАН ГАМЕЛЬ у Львові Пасаж Гавсмана ч. 8.

На жаданє висилає ся катальоґи.

2

Поручає ся

торговлю вин ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЛЬЕРА у Львові.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.